

úpis, vydané mimo obvod republiky Československé.

§ 2.

§ 3. až 5. zákona citovaného v § 1, mění se takto:

Ustanovení § 2 zákona ze dne 28. března 1889, z. ř. č. 32, nevztahuje se na prémiové dlužní úpisy, které se nalézají v tuzemsku, jsou sepsány a označeny podle vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., a jež mimo to okolkovány budou podle stup. III. z nominální své ceny a předloženy do 30 dnů po účinnosti tohoto zákona v Praze úřadu důchodkovému, mimo Prahu tuzemskému bernímu úřadu, nebo jinému úřadu, který ministerstvo financí pro to označí. Samostatné výherní listy oceňují se jednou pětinou ceny dotyčného losu.

§ 3.

Cenné papíry, podléhající poplatku podle tohoto zákona, třeba předložit na předepsaném formuláři dvojmo, a zároveň dodatí kcelky pro každý jednotlivý kus předkládaných cenných papírů. Ke splnění této povinnosti povinen je každý, kdo takové papíry má v držení; drží-li je pro jiného, tedy rukou nerozdílnou s majitelem losu, od něhož může žádati náhradu poplatku.

Okolkování prémiových dlužních úpisův, uložených u peněžních ústavů, lze provést zároveň při soupisu, stanoveném ve vládním nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.

Pokud by takové prémiové úpisy dlužní byly u státních pokladen neb úřadů, provedou okolkování tyto úřady do 30 dnů po účinnosti tohoto zákona, po případě dříve při vydání těchto úpisů majiteli, který je povinen kolek k nim dodatí, nebo nahraditi.

§ 4.

Okolkování tomuto nepodléhají prémiové dlužní úpisy, které byly již podrobeny poplatku dle stup. III. podle § 5. odst. 4. zákona ze dne 28. března 1889, z. ř. č. 32.

§ 5.

V případech zvláštního ohledu hodných může finanční ministr prominouti promeškání lhůty, složí-li strana pokutu, rovnající se nejvýše trojnásobnému poplatku.

§ 6.

Po dni účinnosti tohoto zákona mohou být přeneseny z ciziny do tuzemska pouze takové cizozemské prémiové dlužní úpisy, které byly řádně sepsány podle vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., pokud nepřešly právním jednáním mezi živými do rukou jiného majitele.

Takovéto prémiové dlužní úpisy nutno podrobiti dodatečnému okolkování podle § 2 tohoto zá-

kona nejdéle do 30 dnů po přenesení do tuzemska. Důkaz o splnění podmínky, stanovené v 1. odstavci tohoto paragrafu, podati musí osoba, která papír ten k okolkování předkládá.

Jiné prémiové dlužní úpisy připustiti se mohou k obchodování v tuzemsku pouze zvláštním vládním nařízením.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho se pověřuje ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Čís. 329.

Zákon ze dne 11. června 1919

o ocenění předmětů bursovních obchodů pro účely poplatkové.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Pro ocenění cenných papírů a podobných předmětů bursovních obchodů, jakož i pro přepočítání hodnot, určených ve měně jiné, nežli která v tuzemsku jako běžná měna je zavedena, rozhodný je záznam pražské burzy onoho dne, podle kterého se řídí vypočtení poplatku, a nebylo-li pro ten den žádného záznamu, tedy poslední záznam předchozí, ale ne starší jednoho měsíce.

Bude-li zřízena jiná tuzemská burza, rozhodne její záznam v tom případě, má-li záznam bližší dnu, pro nějž ocenění státi se má, nežli burza pražská, nebo jde-li o předměty bursovní, které jsou znamenány na této burse, ale nikoli na burse pražské.

Není-li příslušný cenný papír nebo předmět bursovního obchodu vůbec znamenán na žádné tuzemské burse, rozhoduje pro vyměření poplatku jeho nominální cena; jak finanční správa, tak i poplatník může však dáti zjištění cenu soudním odhadem.

§ 2.

Pokud by ani v Praze, ani jinde v tuzemsku, burza nebyla činná, zmocňuje se finanční ministerstvo, aby podle potřeby stanovilo kursy, kterými po určité období takovéto nečinnosti burzy se má řídití vyměření poplatku.

§ 3.

§ 51 popl. zák. z 9. února 1850, z. ř. č. 50, § 8 zák. z 13. prosince 1862, z. ř. č. 89, min. nař. ze dne 28. prosince 1916, z. ř. č. 431, se ruší.

§ 4.

Pro poplatky stupnicové ustanoví finanční správa v určitých obdobích přepočítací kursy jednotlivých cizích měn. Zatím platí v této věci kursy, uvedené v příloze A. k nařízení vlády ze dne 23. dubna 1919, č. 217 Sb. z. a nař. V tomto směru doplňuje se § 19 zákona ze dne 9. února 1850, z. ř. č. 50.

Ministerské nařízení ze dne 10. prosince 1901, z. ř. č. 208, se ruší.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provéstí jej ukládá se ministru financí; tento ministr zmocňuje se zároveň, aby podle podobných zásad provedl oceňování uvedených předmětů též u jiných veřejných dávek.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Čís. 330.

Zákon ze dne 11. června 1919

o pozemkovém úřadě.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Ve smyslu §§ 1 a 15 záborového zákona (zákon ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. zák. a nař., o zabránění velkého majetku pozemkového) zřizuje se státní pozemkový úřad pro celé území Československé republiky se sídlem v Praze.

§ 2.

Pozemkový úřad předléhá ministerské radě.

§ 3.

V čele pozemkového úřadu stojí předseda a dva náměstkové, jmenovaní k návrhu ministerské rady prezidentem republiky. Předseda, nebo jeden z jeho náměstků, zastupuje pozemkový úřad na venek i v ministerské radě. Práce výkonné obstarává potřebný počet úřednictva, systemizovaného ministerskou radou a jmenovaného předsedou pozemkového úřadu, pokud jmenování to nepřisluší podle ústavy prezidentu republiky. V úřednictvu zastoupeni býti musí živel právnický, technický a zemědělský a každému odboru budiž v čelo postaven příslušný odborník. Místa úřednická obsazují se na základě veřejného konkursu.

§ 4.

Pozemkový úřad zastupuje stát co do všech práv a závazků, vzniklých prováděním zákonů

o zabránění velkého majetku pozemkového, naproti osobám třetím, soudům i jiným úřadům.

Majetek, prováděním záborového zákona do státní správy připadlý, spravuje pozemkový úřad samostatně.

§ 5.

Na pozemkový úřad přechází působnost, přikázaná ministerstvu zemědělství zákonem ze dne 9. listopadu 1918, č. 32 Sb. z. a n., o obstavení velkostatků; úřad ten dozírá na provádění § 4 zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 64 Sb. z. a n., o mimořádných přechodních ustanoveních na Slovensku.

§ 6.

Pozemkovému úřadu přísluší také podávati vládě návrhy zákonův a nařízení, týkajících se právních a majetkových poměrů k půdě, jakož i posudky o takových návrzích.

§ 7.

Pozemkovému úřadu přísluší dále činit opatření a rozhodovati ve všech věcech, upravených zákonem záborovým aneb zákony, jež budou vydány k jeho provedení a doplnění, mimo ony věci, které těmito zákony přikázány budou soudům aneb úřadům jiným. Zejména náleží v působnost pozemkového úřadu:

1. Vyšetřiti veškerou zabranou půdu (§§ 1 a 2 zák. z.), uvésti ji v patrnost knihovní poznámkou (§ 16 zák. z.), rozhodovati o tom, které objekty ze záboru jsou vyloučeny (§ 3 zák. z.), propouštěti ze záboru pozemky podle § 11 zák. z. a vyvlastňovati podle § 14 zák. z.

2. Dozírati na řádné hospodaření na majetku zabraném, ale dosud nepřevzatém (§ 6 zák. z.).

3. Uděleti souhlas ke zcizení, pronájmu, zavedení a dělení zabraného majetku (§ 7 zák. z.).

4. Stanoviti postup, v jakém zabraný majetek má býti přejímán (§§ 5 a 11 zák. z.).

5. Stanoviti, pokud živý a mrtvý inventář má býti odevzdán (§ 12 zák. z.).

6. Dávati výpovědi osobám, hospodařícím na zabraném majetku před jeho převzetím (§ 13 zák. z.).

7. Určovati výši náhrady za majetek, převzatý podle zásad, zvláštním zákonem v té příčině stanovených, a s výhradou odvolacího práva k řádným soudům sborovým prvé stolice, a pečovat o to, aby práva, váznoucí na zabraném majetku, jakož i práva z poměru služebního, zopatrovacího a pachtovního, nebyla zkrácena (§ 9 zák. z.).

8. Přidělovati zabraný majetek, stanoviti výši a způsob přidělení, vybírat osoby fyzické i právnické, jimž půda má býti ve vlastnictví nebo pacht přidělena, zkoumati jejich způsobilost (§ 10 zák. z.), vyhotovovati potřebné smlouvy kupní a pachtovní, zaváděti knihovní pořádek.